

18.—(1) Ἐὰν τῆ ὑποβολῆ αἰτήσεως πρὸς τὸν Ἐπαρχὸν ὑπογεγραμμένης ὑπὸ οὐχὶ ὀλιγωτέρων τῶν δύο τρίτων τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν κατάλογον αἰτούντων ὅπως διαλυθῆ ὁ Ἀρδευτικὸς Σύνδεσμος ὁ Ἐπαρχὸς συμφώνως τῶν προνοιῶν τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Νόμου θὰ συγκαλῆ συνεδρίαν τῶν ἰδιοκτητῶν πρὸς λήψιν ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὴν διάλυσιν τοῦ Ἀρδευτικοῦ Συνδέσμου.

(2) Ἐκάστη συνεδρίασις οὕτω συγκληθεῖσα θὰ γίνετα ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἐπάρχου εἰς ὃν χρόνον καὶ τόπον ἤθελεν ὀρισθῆ.

(3) Δὲν θὰ διεξάγετα ἔργασια εἰς οὐδεμίαν τοιαύτην συνεδρίασιν καὶ δὲν θὰ λαμβάνετα ἀποφάσις ἐκτὸς ἐὰν πέραν τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὀλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἰδιοκτητῶν εἶναι προσωπικῶς παρόντες ἢ ἀντιπροσωπεύωνται δεόντως ὑπὸ ἀντιπροσώπου φέροντος πιστοποιητικὸν ὑπογεγραμμένον καὶ ἐσφραγισμένον ὑπὸ τοῦ Κοινοτάρχου.

(4) Ἐάν, συμφώνως τῆς ὑποπαραγράφου (3) ἀνωτέρω, ἢ πλειονότης τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ ἐξουσιοδοτημένων ἀντιπροσώπων οἱ ὅποιοι εἶναι παρόντες ἀποφασίσουν ὅπως ὁ Ἀρδευτικὸς Σύνδεσμος διαλυθῆ, ὁ Ἀρδευτικὸς Σύνδεσμος θὰ διαλυθῆ :

Νοεῖται ὅτι ἐξουσιοδοτημένος ἀντιπρόσωπος ὑπὸ πέραν τοῦ ἐνὸς προσώπου θὰ δικαιούται νὰ ψηφίσῃ δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην τὸν ὅποιον ἀντιπροσωπεύει :

Νοεῖται ἐπίσης ὅτι ὅλα αἱ ἐπιβαρύνσεις αἱ ὀφειλόμενα καὶ μὴ πληρωθεῖσαι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς διαλύσεως θὰ εἰσπράττωνται καὶ θὰ πληρώνωνται ὡς ἐὰν ὁ Ἀρδευτικὸς Σύνδεσμος δὲν εἶχε διαλυθῆ.

(5) Οἰαδήποτε χρήματα εὑρισκόμενα εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπείας ἢ τοῦ Ταμίου κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαλύσεως τοῦ Ἀρδευτικοῦ Συνδέσμου καὶ οἰαδήποτε χρήματα ἅτινα θὰ εἰσπραχθῶσι μεταγενεστέρως ἀπὸ δικαιώματα ὀφειλόμενα καὶ μὴ πληρωθέντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς τοιαύτης διαλύσεως θὰ πληρώνωνται εἰς τὸν Ἐπαρχὸν καὶ θὰ ἐγγράφωνται εἰς τὰ βιβλία τοῦ Ἐπάρχου εἰς πίστιν τοῦ χωρίου Ἀγ. Ἀμβρόσιος Ἐπαρχία Κυρηναίας καὶ θὰ διατίθενται ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου δι' οἰονδήποτε σκοπὸν δημοσίας ὠφελείας εἰς τὸ χωρίον Ἀγ. Ἀμβρόσιος Ἐπαρχία Κυρηναίας ὡς ἤθελεν ἐγκριθῆ ὑπ' αὐτοῦ.

(Υ.Ε. 103/67.)

Ἀριθμὸς 773

Ο ΠΕΡΙ ΕΠΙΤΑΞΕΩΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 21 ΤΟΥ 1962 ΚΑΙ 50 ΤΟΥ 1966)

Διάταγμα παρατάσεως περιόδου Διατάγματος Ἐπιτάξεως
δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 4 (3).

Ἐπειδὴ διὰ Διατάγματος Ἐπιτάξεως δημοσιευθέντος ὡς Διοικητικῆς Πράξεως ὑπ' ἀρ. 486 ἐν τῷ Τρίτῳ Παραρτήματι τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Δημοκρατίας τῆς 12ης Νοεμβρίου 1964 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «τὸ Διάταγμα ὑπ' ἀρ. 486») ἡ ἀκίνητος ἰδιοκτησία ἢ περιγραφομένη ἐν τῷ Πίνακι τοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀρ. 486 ἐπετάχθη διὰ τοὺς σκοποὺς δημοσίας ὠφελείας τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῷ Διατάγματι ὑπ' ἀρ. 486 διὰ περίοδον ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀρ. 486.

Καὶ ἐπειδὴ διὰ Διαταγμάτων δημοσιευθέντων ὡς Διοικητικῶν Πράξεων ὑπ' ἀρ. 670 καὶ 713 ἐν τῷ Τρίτῳ Παραρτήματι τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Δημοκρατίας τῆς 21ης Ὀκτωβρίου 1965 καὶ 6ης Ὀκτωβρίου 1966, ἀντιστοίχως, ἢ ἐν λόγῳ περιόδου ἐπιτάξεως παρατάθη μέχρι τῆς 11ης Νοεμβρίου 1967.